

שו"ת אגרות משה יורה דעה ח"ב סימן קכו ד"ה והנה אם

בן מאומץ בחוץ לארץ שנמול כבר ע"י המאמצים שחשבו שהוא יהודי וכעת נתעורר ספק שהוא גוי, אם צריך להטיף ממנו דם ברית.

והנה אם כאשר בא לידם היה כבר מהול צריך גם להטיף דם ברית בפני ב"ד קודם הטבילה, שבמדינה זו אין ראייה מהמילה שהוא משל יהודים כי גם הנכרים נימולים כאן. ואם בא לידם קודם המילה והם מלווהו נראה שיש לסמוך שלא להצריך הטפת דם ברית, כי יש לאמוד שהיו אנשים שהיו שם שנסתפקו שמא הוא משל נכרים, שלכן אף שלא חשבו כלום להיות ב"ד אבל הא ידעו שתינוק הזה נימול להתנהג ביהדות שזה סגי למילה שצריך שיהיה לפני ב"ד באם הוא משל נכרים, אף שלא כיוונו להיות ב"ד ולזכות במילה אף שהטבילה צריך שיטבילוהו לגרות בכוונת ב"ד מדין זכות, דהא רק מטבילין אותו ע"ד ב"ד א"ר הונא בכתובות דף י"א ולא אמר מלין ומטבילין ע"ד ב"ד אלמא דלהמילה אף שצריך שתהיה בפני ב"ד אין צורך לכוונת הב"ד. ואף שאולי יש קצת ספק שאולי כל אלו שהיו בשעת המילה האמינו שהוא משל יהודים, הרי עצם הדין דצריך הטפת דם ברית הוא פלוגתא דרבוותא, שלכן אין לחוש לקצת הספק בזה.